EL BORINOT

Setmanari il·lustrat

20 cms.

ANY IV. N.° 129 — 13 MAIG 1926

PREU DE SUBSCRIPCIÓ: 2'50 PTES. TRIMESTRE

LA CORRESPONDÈNCIA A L'ADMINISTRACIÓ: ANGELS, 22 I 24. — BARCELONA

UNIVERS. AUTÒN. BARCELONA. BIBLIOTECA

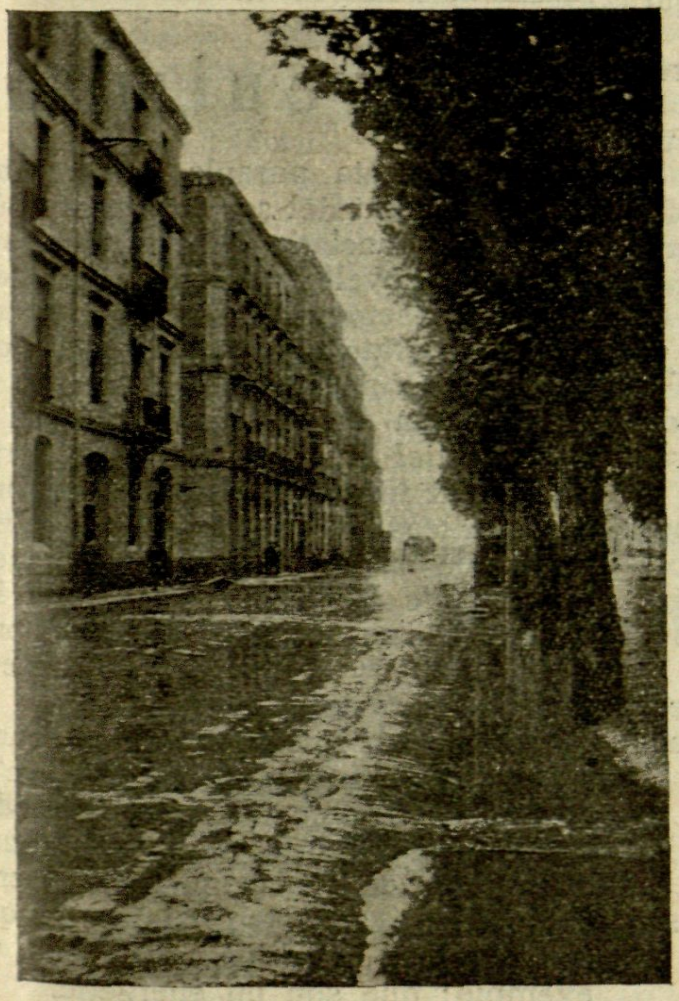

Lleida.—Rambla de Ferran.
La riuada de 1907.

DIALEGS CURTS

AL TREN DE LA COSTA

Revisor.—Senyor, em vol fer el favor del bitllet...?

Viatger.—Sí, però abans permeti'm que li faci una pregunta, d'un cas que em té preocupat.

Revisor.—Digui, digui, senyor. Estic a ses ordres.

Viatger.—He observat que avui, de llarg a llarg del vagó vostè ha estès molts bitllets dobles...

Revisor.—Es cert, i té la seva explicació, com quasi totes les coses d'aquest món. Es perquè molta gent prengueren els bitllets el dissabte a la tarda, per anar a passar el diumenge i el dilluns—la Mercè—al costat dels seus, els quals fineixen l'estiueig per aquestes blaves costes o pels pobles muntanyencs amb mirador a la nostra mar. I com que la festa de la Mercè no és oficial, tenen de pagar bitllet doble...

Viatger.—Es veritat! No hi havia pensat!... (Amoïnat).

(Pauseta. El revisor escriu quelcom. Després, diu).

UAB Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General

R. 46.027

Revisor.—El seu bitllet doble, senyor...

Viatger.—No m'ha entès! La meva pregunta sols era de curiositat. El meu abonament, si és servit..., senyor revisor!...

AL TRAMVIA D'HORTA

En Quimet.—El seu amo ja és un home ben extraordinari! Es clar que, per la seva família, deu ésser un home genial; però, pel públic, resulta un home quasi grotesc. L'altre jorn, el seu patró—tot i essent milionari—entrà a un forn. En sortint, començà a menjar-se un llonguet afamadament, com un pobre qualsevol.

Jo.—El coneix personalment?

En Quimet.—No, i em plauria qui sap!

Jo.—Qualsevol dia l'hi presentaré, al tramvia mateix...

En Quimet.—Tanta franquesa té amb el seu patró?

Jo.—Oh, moltíssima! I des de fa molts anys!! Com que el meu patró també és el meu estimat avi!!!

EL TARTAMUT INCORREGIBLE

Aquest era en Ferran, cobrador de les subscripcions d'una revista literària barcelonina, ja desapareguda.

La primera volta que el tartamut vingué a casa a cobrar la meva subscripció mesal, va sostenir la següent conversa amb el criat, però tartamudejant a més no poder.

—Vinc a cobrar el rebut d'aquest mes de la revista X. Són dues pessetes...

—Tingui, si és servit—respongué el criat.

—Moltes mercès!

—Si no el tingués d'ofendre—insinuà el servent—em permetria...

—Digui, digui.

...Em permetria d'aconsellar-li un remei eficaç contra la seva tartamudesa.

—Ja el pot dir, que si m'anés com oli en un llum, li ho agraïria tota la resta de la meva vida, i això que sols tinc disset anys.

—Jo, de jove, també era tan tartamut, per no dir que ho era més, que vostè mateix. I veiam si endevina amb què em va desaparèixer la tartamudesa? Espolsant-me la timidesa del damunt, tornant-me quasi un poca vergonya. Ara, ja ho veu, enraono, com tothom.

—No em serveix, el seu remei. Crec que en tot Barcelona no trobaria ningú més tartamut... ni més poca vergonya que jo!...

ALBERT LLOBREGAT.

Esdeveniment

Amb aquesta paraula, encara màgica, a desgrat del seu inveterat abús, hem vist anunciada la pròxima aparició d'una novella publicació per fascicles. Conservem el mateix mot colpidor, a gratcient, en aquesta nota que la seva notícia ens dicta.

Es tracta de la publicació de la *Crònica del Rei En Jaume*, el gran monument literari i històric, el formidable allegat del nostre ésser. Serà publicada en edició popular, sota els auspicis de Ventura Gassol, avui introbable entre nosaltres, però remorejant—de lluny i tot se sent la seva remor—d'activitats literàries.

Desitjaríem que aquesta publicació no es fes esperar gaire; el poble n'és freturós. El poble necessita de poder llegir en el català corrent, amb aquell afinament que avui comença d'ésser-li característic, aquests grans escrits que constitueixen una lliçó, un estímul, un exemple; que són un energètic.

Que vingui ben aviat!

CIVIS.

UAB Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General

EL RAPSODA

SEBASTIÀ SÀNCHEZ - JUAN

Sebastià Sànchez-Juan és un exquisit poeta, és, també, un exquisit rapsoda. Ell s'aprèn de cor mantes poesies i no hi posa el cor, solament, que hi posa, encara, la intel·ligència, un joc d'intel·ligència que copsa i interpreta el ritme dels poemes que recita, alguns són d'ell, sonors amb la sensació de sonoritat d'aigua clara degotant en un bassiol d'aigua tota verge; d'altres són d'altres autors, que ell prèviament s'assimila i diu com si ara els creés, o els re-creés.

Fa singular el cas de Sebastià Sànchez-Juan, el poeta més "tendral" i "voluptuós" de les darreres promocions: passant per damunt de respectes humans i menyspreant el dictat de "gènere inferior" que algú podia fer —ell pla bé ho sap—a la tasca de rapsoda que s'ha emprès, s'hi llança amb tota la fe i amb la noblesa pròpia dels ideals que saben mantenir llur virginitat a través de les abdicacions i dels respectes humans.

Que consti: Amb totes les càlides enhorabones de la nostra banda.

F. A.

VOLDRIA MORIR

(DE LLORENÇ STECCHETTI)

Dona, voldria, jo, morir-me honrat
pel teu càndid amor;
sabent-me un jorn per tu ben estimat
sens pesar ni dolor.

Voldria dar-te, jo, ma joventut,
que poc ha de durar;
dormir-me en el teu pit amb servitud
i mai més despertar.

MANUEL VALLDEPERAS, *trad.*

Del balconet estant

La cosa ens ha fet goig, en veure la tot passant. No la podem deixar de recollir en aquests ecos del carrer més o menys afortunats. Hem vist...

Res: uns vanos! uns vanos que es diuen no menys que "el ventall dels poetes". Per què? Perquè van amb autògrafs de poetes. Compteu:

Víctor Català, Clementina Arderiu, Roser Matheu, Mercè Tobella, xarmants signatures femenines.

També: Angel Guimerà, Joan Alcover, Apelles Mestres, Ignasi Iglesias, Magí Morera i Galícia, Francesc Matheu, Joaquim Ruyra, Lòpez-Picó, Lluís Via, Ambrosi Carrion, Josep M. de Sagarra, Guerau de Liost, Salvador Albert, Joan Llongueres, Josep Maria Girona, Joan M. Guasch, Joan Ruiz i Porta, Manuel Folch i Torres— no podia mancar-hi un Folch i Torres, els de les múltiples activitats—, Alexandre Plana, Marian Aguiló... els mestres consagrats d'ahir i d'avui, carregats de llorers, si més no.

Encara: Melcior Font, el fi, fi, fi, com un florentí.

I també Tomàs Garcés; naturalment.

No cal dir Joan Arús, el "florit", ço és, el de la Flor d'enguany.

Finalment dos reverends: Mossèn Llorenç Riber i Mossèn Ramon Garriga; perquè no sigui dit que manquen enlloc els hàbits negres, puntal de les belles lletres... i perquè per un cantó o altre hem d'ensenyar la marca de clericals.

Senyors: poc o molt, tots hem estat seminaristes! com venia a demostrar la "Revista de Catalunya".

UAB Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General

* * *

Enguany els Jocs Florals han estat celebrats com no mai silenciosos, gairebé celebrats només que "en esperit", i davant de notari, quietament, com les quasi sagrades cerimònies que es fan davant de notari. Alguns diuen que Joan Arús es féu fer poders i tot per a la proclamació de la Reina de la Festa.

Però com que el món és una paradoxa vivent (i Chesterton, l'anglès per uns dies barceloní, el qual de liberal protestant que era es convertí catòlic, fa cosa d'un parell d'anys, la qual cosa fa molta gràcia a Josep M. Junoy, Ramon Rucabado i... Carles Soldevila, que s'embranca amb uns "subconscients" que a ben segur que donaran a dir a Ramon Rucabado, i mereixeran sens dubte una glossa laudatòria de Josep M. Junoy, per l'estil d'allò de les estàtues de la Plaça de Catalunya... i Chesterton,dèiem, ens ho recorda una vegada més [què és que ens recorda?... Ah, sí: que el món és una paradoxa vivent], amb la seva "causerie" salada), resulta que els Jocs Florals d'enguany, tan silenciosos, mouen com més va més fressa—la qual cosa, la fressa, amb permís dels paradoxòfils, és el contrari de silenci.

De què va, ara, la fressa? Hom diu...

Hom diu que Josep M. de Sagarra encara no està convençut del tot de l'aceptació del premi Fastenrath ("Cançons de totes les hores"), contrincant en front de Josep M. Lòpez-Picó ("Invocació Secular").

I això, per què?

Per una raó molt casolana.

Perquè no està bé que dos Joseps, i sobretot dos Joseps-Maries, es contrapuntin.

* * *

També diuen que "L'ingenu amor" de Carles Riba (guanyador del premi Rabell als mateixos Jocs Florals) ha deixat d'ésser tal "ingenu".

Per què?

Perquè ha acceptat un premi en metàl·lic!

Diu que això són mals costums d'ara, que tota idealitat és perduda, que tot es fa pel diner vil, etc., etc.

Abans no era així. Abans... oh, abans!...

Sí; abans els homes eren uns angelets. Que bufonets!... Tot ho feien perquè sí, generosament, altruísticament, dessinteressadament, sacrificadament —com el pelícan, pobrets!—

Allò era ingenuïtat!

Potser massa i tot, que diria En Francesc Pujols.

* * *

Però mireu—continuen dient—que aquest Mossèn Ramon Garriga s'enfila com les carbasseres: dos premis! i Mestre en Gai Saber! Digueu-li Samalús!

Què fa Mossèn Lluís G. Pla, "parat"?

Deixar-se passar la mà per la cara Mossèn G. Pla, el cantor de l'Empordà, insuperable—com digué En Prudenci Bertrana, que es devia haver llevat de cara en l'aire aquell dia, o bé hauria estat objecte d'un altre robatori—, no ens cap "as carabassot" (que diria, potser, Mossèn Antoni Alcover).

* * *

UAB
Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General

HUMOR D'AVUI

ENTRE "NOVIOS"

Ella.—Mira, Lluís, són dos quarts de nou; anem cap a casa que és molt tard i la mare em renyarà. Podem agafar el tranvia, no et sembla?

Ell.—Millor anirà el de Balmes.

Ella.—Per què?

Ell.—Perquè *Val-mes* (dolent, dolent!).

EN UNA BOTIGA DE ROBA

—Vol dir que no perdrà, aquest color?

—No, senyora, no és possible; fa tres mesos que la tenim a l'aparador, i li puc assegurar que ja no té res per perdre.

ENTRE ARTISTES

—Es a dir, jove, que vostè és poeta.

—Sí, senyor, escric una mica; també pinto alguna cosa...

—Sí, sí, és allò que es diu: una desgràcia mai no ve sola.

JA ES PROU!

—Escolta, Joan, on vas tan cremat?

—Vaig a visitar la meva dona que m'han dit que l'havia atropellat un auto i la porten a l'hospital.

—Però si vas en direcció contrària...

—Ja ho sé; però com que la meva dona té aquell gènit i tot ho fa al revés...!

MARCIUS

Les Sangoneres

Malgrat haver-se treballat amb tant de braó per l'extirpació de les infeccions del cos humà, res, fins ara, s'ha trobat de definitiva eficàcia; es pot desestimar a *posteriori* les fórmules preceptives que el facultatius han adoptat després dels lluminosos congressos, acadèmies i conferències que, en les cinc parts del món s'han celebrat amb gran concurrència i distingida assistència de les màximes autoritats en la matèria.

"Roda el món i torna al Born" sovint solien dir els avis. Així també ho diem nosaltres pertocant a l'art de guarir; car res no deu fer-se per allunyar-se d'allò que ja es sap que reporta bones conseqüències. Específics, vacunes, comprimits i altres andròmines que ens emplenen el cap de noms estrambòtics bo i alleugerintnos la butxaca, tot hem d'arreconarho en els moments crítics per retornar al sistema de l'antigor.

"D'amo podràs canviar—diuen als ases—que de bast no et lliuraràs". Procura, doncs, conservar la salut que, si has d'anar a parar a mans dels metges estàs pla ben arreglat. Res no hi ha com treure pels mitjans directes els sucs que embrutin les sangs desballestant-ho tot; què hi ha, doncs, per extreure la sang. Les sangnies i les sangoneres.

Hemeroteca General

6. - EL BORINOT.

Heus ací dos sistemes pràctics i ben fàcils, amb el ben entès que les sangnies són més violents, més sanguinàries que no les sangoneres.

Aquestes bestioletes que en aparença no semblen capaces de res, deixeu-les fer! i veureu com, xup-xup, us buiden les venes i augmenten de volum, talment un tòfona que us hagués nascut al cos.

Les sangoneres diu que són de molta utilitat; amb llur suau xarrupeix us fan una neteja general de coses dolentes, us deixen com nou; amb la particularitat, que quan tenen enllestida la tasca us deixen tranquil i satisfet en plaent estat de reposar i, com si amb una ploma de gallina us fessin pessigolles a la planta dels peus.

Les sangoneres, però, inofensives per pròpia voluntat, poden, també ésser perjudicials com totes les coses bones que, malgrat la bonesa llur, es tornen dolentes segons com i de quina manera s'apliquen. Al voltant d'aquesta consideració, quants de comentaris podrien fer-se! No ens desviem!

Si en lloc d'aplicar-se un parell de sangoneres al darrera les orelles, —poso per cas—us ne feu agafar als braços, o a les cames i als costats; en un mot, si teniu el malaurat caprici d'agençar-vos el cos amb aquets animalets—pobres de vosaltres!, esteu ben cuits—us deixaran esterracats que, per un mai més no seríeu pas bons per res.

Hom diu si qualques "curanders" venjatius han apellat a les pacífiques sangoneres; això constituïria un abominable crim amb tots els agreujants; car tothom qui hagi estudiat un xic l'astronomia (?) sap prou bé com aplicant a un cos unes quantes parelles de sangoneres pot dessagnar-se'l i empenyê'l a una mort segura, sense sotracs ni esgarips.

Havia conegut un xicot alt com un Sant Pau, fort com un roure i lluent com una poma, que anà al "calaix" de resultes de les sangoneres que un tal Quim de l'Oli li feu esbarriar pel cos. Després de temps es va saber com el pare d'aquest xicot i el "curander" havien tingut mossegades per qüestions d'amor propi i, té! paga els plats trencats l'innocent xicot que anà a l'altre barri quan tot li somreia i estava a punt de prometre's de pares amb una gentil donzella que tot just feia nou anys que hi tenia relacions.

Aqueixa mostra pot repetir-se en molts de casos d'ordre real i àdhuc en altres ordres en els quals, els "curanders" fan de les seves desprestigiant un sistema expeditiu i guaritiu que, els metges per restar-li importància, han substituït per altres mitjants anomenats científics que, ben garbellats, donen el mateix resultat. Es evident, però, que els "curanders" no són mai recomenables, ni en casos de necessitat, en lloc dels metges que ja sabem com molts han estudiat i, alguns fins i tot, practicat l'art científic de guarir.

Tant per tant, són preferibles els uns als altres; puix que entre els ignorants i malintencionats "curanders" o els metges, la tria no és gens dubtosa.

Havent-nos de morir, val més ferho a mans del metge que no d'un "curander" que, posant-vos moltes, i malament, les sangoneres, podria treure-us la sang, i privar-vos de la natural defensa.

EL DOCTOR ARMILLA

QUAN EREU NINA

Par que us veig, com abans
estès el cabell
sobre l'espatlla.
Xic esbullat,
fosa la ratlla.

Par que us veig, dansâ
amb vostre peu nu,
lligada la mà
per rogenc infant
qui, cofoi, us mira
i els ulls se li'n van.
Jo recordo, encara,
cançó d'infantesa
que us deia la mare
donant-vos el pit,
cançó per deessa,
que essent tremolosa
no feia brogit.

Ja us diria
ai, d'una a una
totes les danses;
i us plauria
ésser-ne bruna
lligant garbelles
com la del blat;
amb les anelles
del ja espigat.

Mes ara sou gran,
ja no hi ha l'infant
de cara rogenca
com els raigs de sol;
ara sou la nina
que no té joguina
i força l'hi dol.

MIQUEL VINYA

VOLVES

Abans deien: "per l'Ascensió, cortines al balcó".

Ara diuen: "per l'Ascensió, estufes al recó".

Heus aquí la gràcia dels temps nous!

* * *

Mes de maig, mes de primeres comunions.

Veieu per tot nenes i nens, emperifollats, alguns semblen "maniquís" o "aparadors" de quincalla ambulants.

I els grans amb un sentit de gentilesa que fa fredat els diuen:

—Que "mono"!

I tan convençuts que parlen "fi"!

* * *

Ja han sortit alguns barrets de palla.

Però per dins van folrats de llana, franella i pells.

* * *

A Anglaterra s'han embullat amb una vaga que tot ho fa anar damunt davall. Quins mals de cap!

Nosaltres ens resolem la vida molt més simplement: fer toros, mutis i badallar.

* * *

Un tros de Passeig de la Duana ha desaparegut, ha estat transformat per fer "plaça" davant el novell edifici de l'estació de M. S. A.

Un tros poètic de camps, plens de flors, al capdamunt del carrer de Bailèn, tocant a la Travessera, ha desaparegut per, per... no sabem quina raó; tal vegada per a resoldre uns passos de tramvia.

Tot es sacrifica a les rodes, a la maquinària. Que és el que alguns voldrien que fóssim com trossos o parts d'una màquina.

PETIT & PATAUD.

UAB Biblioteca de Comunicació Biblioteca General

JEUDI 2 JANVIER 1812. Num. 1.

GAZETTE DE GIRONNE

NOUVELLES ÉTRANGÈRES.

ANGLETERRE.

Londres 7 Décembre.

Le Roi n'est pas aussi bien que la semaine passée. Il n'y a que son excellente constitution qui l'ait fait résister si long-tems à sa maladie. (J. d L.)

Nous avons reçu hier des gazettes américaines jusqu'au 10 novembre. Dans la pluspart des villes des Etats unis, on fait des préparatifs militaires, dans l'attente d'une guerre avec l'angleterre. (id.)

Le paquebot *le Spedi*, arrivé à Falmout le 3 de ce mois, a apporté des dépêches du général Blaké, relativement à la bataille de Sagonte. Il reconnait que l'affaire a été très-malheureuse pour les Espagnols. Il s'est retiré depuis la bataille sous les murs de Valence. On était généralement persuadé à Cadiz que la ville de Valence, tomberait au pouvoir des français. (id.)

AUSTRICHE.

Vienne premier Décembre.

On continue de donner dans tous les corps de l'armée des congés et des semestres. (G. d. F.)

Du 4 Décembre.

Suivant les dernières lettres de Valachie, le grand Visir est toujours à Rudschuck et se trouve fort incommodé d'une garnison trop nombreuse. On porte à 25000 hommes les troupes qui se sont jetées dans cette forteresse. Le général Langeron observe tous les mouvements de la place et les deux grandes routes qui conduisent à Constantinople. Le général en chef Kutusow a fait construire deux ponts sur le Danube: l'un au dessus, l'autre au dessous de Slobodse. (id.)

CONFÉDERAT. DU RHIN.

Francfort 7 Décembre.

Les nouvelles de Berlin annoncent que l'armée Prussienne est entièrement sur le pied de paix. (j. d. L.)

NOTICIAS ESTRANGERAS.

INGLATERRA.

Londres 7 Decembre.

Lo Rey no ho passa tant be com la semmana passada. Sols la sua afable constitució ha pogut ferli resistir tant temps la sua malaltia. (J. d L.)

Air reberem gazeta americanas fins al 10 Novembre. En la major part de las poblacions dels Estats-unius se fan preparatius militars, ab la esperansa de una guerra ab la Inglaterra. (id.)

Lo paquebot *lo Spedi* arribat á Falmont á 3 de aquest mes ha portat despatxos del General Blake, concernent á la batalla de Sagunto. Ell reconeix que la acció ha estat molt desgraciada per los Españols. Despues de la batalla se retiré sota las murallas de Valencia. Generalment se pensaba en Cadis que la Ciutat de Valencia cauria en poder del Frances. (id.)

AUSTRIA.

Viena 1 Desembre.

Se continua en tots los cossos del exercit en donar licencias, y simestres. (G. de F.)

del 4 Desembre.

Segons la ultima carta de Valaquia lo gran Visir está seguidament á Rudschuck, y se troba molt incomodat de tan gustició massa numerosa. Se comptan á 25000 homes las tropas que se han introduit en aquella Fortalesa. Lo general Langeron observa tots los movimients de la plasa, y los dos camins reals que van á Constantinopla. El general en cap Kutussou ha fet fabricar dos ponts sobre lo Danubio lo un sobre y lo altre sota de Slobodse. (id.)

CONFEDERACIÓ DEL RIN.

Francfort 7 Desembre.

Las noticias de Berlin portan que lo exército prussia está enterament sobre lo peu de pau. (J. d. L.)

DIMANCHE 2 FÉVRIER 1812. Num. 10.

GAZETTE DE GIRONNE.

NOUVELLES ÉTRANGÈRES.

ANGLETERRE.

Londres 8 janvier.

Il a été reçu ici des lettres d'Oporto, qui vont jusqu'au 18 du mois dernier, et qui ne contiennent aucunes nouvelles importantes. Elles disent que l'armée alliée est toujours dans ses cantonnemens, et que lord Wellington se propose de visiter Lisbonne. Quelques pièces de grosse artillerie qui, durant l'été, avaient été transportées d'Oporto vers la frontière, ont été renvoyées à Oporto. Le nombre des malades n'excède pas 14,000. (*Alfred.*)

Voici l'état des banqueroutes qui ont été publiées dans la *Gazette de Londres*, pendant le cours de l'année 1811:

Janvier, 121; Février, 312; mars, 187; avril, 263; mai, 237; juin, 240; juillet, 197; août, 128; septembre, 177; octobre, 112; novembre, 181; décembre, 230. Total pour toute l'année, 2357.

Du 11 janvier.

Nous avons reçu les nouvelles les plus affligeantes de notre flotte de la Baltique; et il est à craindre que nous ne connoissions pas encore les plus fâcheuses. Les lettres les plus récentes de Libau parlent aussi de pertes très considérables essuyées par la flotte qui se rendoit dans la Baltique. Vingt et un des vaisseaux qui composoient ce convoi ont été capturés par les corsaires de Dantzick, et conduits, pour la plupart, dans ce port. (*Times.*)

TRANSYLVANIE.

Hermanstadt, 1.er décembre.

Les nouvelles qu'on a reçues jusqu'ici des négociations entre les Turcs et les Russes méritent peu de confiance; elles n'ont pour fondement que des lettres particulières, et paraissent même répandues à dessein. On croit que les hostilités recommenceront bientôt entre les Turcs et les Russes, quoiqu'on ait flatté les Valaques d'une prompte pacification. La situation de la Valachie est fort triste; ce pays, obligé de nourrir les armées depuis un an, est entièrement épuisé.

RUSSIE.

Pétersbourg, 24 décembre.

Un supplément extraordinaire de la Gazette de la Cour, en date de ce jour, ne laisse plus aucun doute sur la reprise des hostilités avec les Turcs.

NOVEDADES ESTRAGERAS.

INGLATERRA.

Londres 8 de Enero.

Se han recibido aquí cartas de Oporto, de fechas *hasta el 18 del mes ultimo, y no contienen novedad* importante; dicen que el exército aliado está siempre en sus cantonamientos, que Lord Wellington se propone de visitar á Lisboa. Algunas gruesas piezas de artillería, que durante el estio, habian sido transportadas de Oporto ácia la frontera, se han hecho volver otra vez á Oporto, el numero de enfermos no excede de 14000.

El estado de bancarrotas que ha sido publicado en la *Gazeta de Londres* durante el año de 1811 es como sigue:

Enero, 121; Febrero, 312; Marzo, 187; Abril 263; Mayo, 237; Junio, 240; Julio, 197; Agosto, 128 Setiembre, 177; Octubre, 112; Noviembre 181; Diciembre, 230; total en todo el año 2357.

Del 11 de Enero.

Hemos recibido las mas infaustas novedades de nuestra flota del Báltico, y es de temér que no hayan aun llegado á nuestro conocimiento las mas desgraciadas. Las cartas mas recientes de Libau hablan tambien de pérdidas muy considerables, que ha sufrido la flota que marchaba al Báltico. Veinte y uno de los Navios que componian este convoy han sido apresados por los corsarios de Dantzick, y conducidos la mayór parte de ellos, en este Puerto. (*Times.*)

TRANSILVANIA.

Hermanstadt 1.° de Diciembre.

Las novedades que se han recibido hasta aquí sobre las negociaciones entre los Turcos y Rusos, merecen poco aprecio, parecen esparcidas arbitrariamente, y no estan fundadas mas que en cartas particulares.

Se cree no obstante que las hostilidades entre Turcos y Rusos volverán á comenzarse prontamente, aunque *se haya lisongeado á los Valaquos* con una pronta paz. La situacion de la Valaquia es muy triste. Este pais, obligado despues de un año á alimentar las tropas, está enteramente agotado.

RUSIA.

Petersburgo 24 de Diciembre

Un suplemento extraordinario de la Gaceta de la Corte con data de hoy, no deja duda de haberse vuelto á emprender las hostilidades contra los Turcos.

Tamany: 31'1 × 21'8. — Any 1912.
No consta el peu d'impremta.

Tamany: 31'1 × 21'8. — Any 1912. —
No consta el peu d'impremta.

DIARIS, PERIODICS, REVISTES, BUTLLETINS, ETC.,

Gazette de Gironne.—Tamany de 31'1 × 21'8. Periòdic aparegut a Girona per primera vegada el dia 2 de gener de 1912. Consta de quatre pàgines; escrites a doble columna: l'una (esquerra) en francès, l'altra (dreta) en català. Duu diverses notícies de l'estranger; és òrgan del Govern francès napoleònic que aleshores havia irromput ací. Publica, doncs, les disposicions de l'emperador i les dels seus lloctinents. Sortia dues vegades a la setmana: els dijous i els diumenges.

No és únic el cas d'aquesta "imposició" del català en les publicacions periòdiques. Una cosa semblant va passar, per exemple, al "Brusi" o "Diario de Barcelona", el qual, de 22 de març a 12 d'agost de 1810, publicava el text a dues columnes: l'una en català, l'altra en francès.

Vegeu el decret de creació d'aquesta "Gaseta", que insereix el seu primer número, que tenim a la vista:

"Govern general de Catalunya.—Nos Carlos de Caen, gran oficial de la legió d'honor, Comandant en Cap del exèrcit de Catalunya, y Governador general de la Província. Avem decretat lo seguent: Art. 1. A comptar del 2 Janer 1812 se publicarà una

Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca Pere Ardiaca

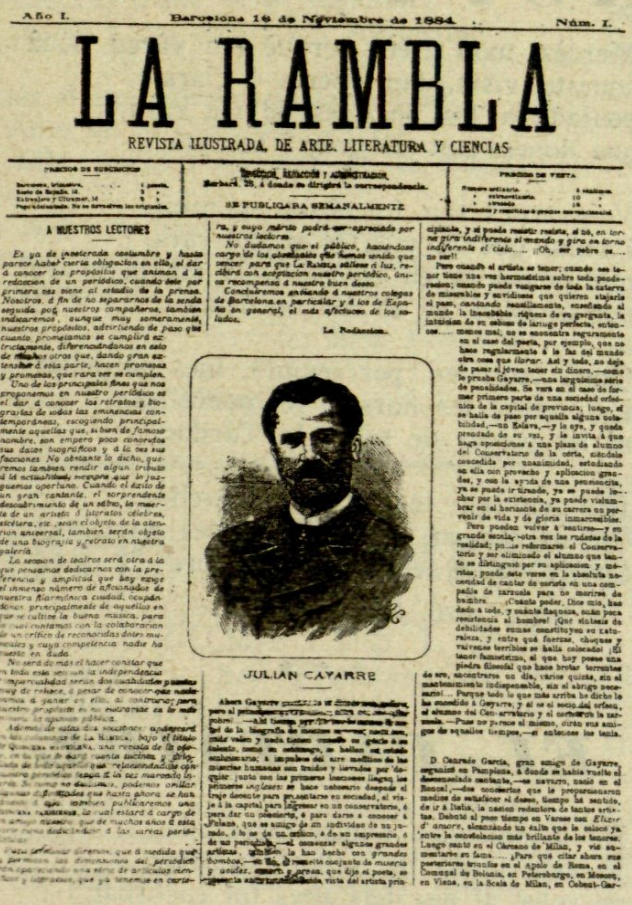

Año I. Barcelona 16 de Noviembre de 1884. Núm. 1.

LA RAMBLA

REVISTA ILUSTRADA DE ARTE, LITERATURA Y CIENCIAS

PRECIOS DE SUSCRICION

Barcelona, trimestre . . . 1 peseta.
Resto de España, id. . . . 3 "
Extranjero y Ultramar, id. . . . 5 "
Pago adelantado. No se devuelven los originales.

Redacció, Edició y Administració, Barbará 29, á donde se dirigirá la correspondencia.

SE PUBLICARA SEMANALMENTE

PRECIOS DE VENTA

Número atrasado . . . 1 peseta.
Extranjero . . . 10 "
Ultramar . . . 15 "
Anuncios y remitidos á precios convencionales.

A NUESTROS LECTORES

En ya de ponerse de costumbre y hasta parece haber cierta obligacion en ello, el dar á conocer los propósitos que animan á la redaccion de un periódico, cuando éste por primera vez viene al estadio de la prensa. Nosotros, á fin de no separarnos de la senda seguida por nuestros compañeros, tambien indicaremos, aunque muy someramente, nuestros propósitos, advirtiendo de paso que cuanto prometamos lo cumplirá estrictamente, diferenciándonos en esto de muchos otros que, dando gran extension á esta parte, hacen promesas y promesas, que rara vez se cumplen.

Uno de los principales fines que nos proponemos en nuestro periódico es el dar á conocer los retratos y biografías de todas las eminencias contemporáneas, escogiendo principalmente aquellas que, si bien de famoso nombre, son empero poco conocidas sus datos biográficos y de la vez sus facciones. No obstante lo dicho, queremos tambien rendir algun tributo á la actualidad, siempre que le juzguemos oportuno. Cuando el fallo de un gran certamen, el sorprendente descubrimiento de un sábio, la muerte de un artista ó literato célebres, etcétera, etc., sean el objeto de la atencion general, tambien serán objeto de una biografía y retrato en nuestra galería.

La temporada de teatros será otra de las que preferentemente dedicarémos con la preferencia y amplitud que hay para el numeroso número de aficionados de nuestra filarmónica ciudad, ocupándonos principalmente de aquellos artistas que se cultiven la buena música, para lo cual contamos con la colaboracion de un crítico de reconocidas dotes musicales y cuya competencia nadie ha puesto en duda.

No será de mas el hacer constar que en todo este nuevo rumbo de la independencia imparcialidad serán dos cualidades que muy de relieve, á pesar de nuestro poco valer, procuraremos hacer gala en nuestro programa, en el cual, al trascribir para nuestros lectores lo siguiente, nos hallamos en la seguridad de no ofender á nadie.

Además de estas dos secciones, aparecerá en las columnas de LA RAMBLA, bajo el título de Quisicosas, una revista de la quincena en la que se dará cuenta sucinta, y dentro de todo aquello que relacionándose con nuestro principal objeto, á la vez nuestra lectores, lo juzguemos digno de ser mencionado, de todo aquello que hasta ahora se ha venido haciendo, publicaremos una [illegible] que estará á cargo de un antiguo suscritor que de muchos años á esta parte viene dedicando á las artes parte de sus [illegible].

Como anteriormente queda indicado, la medida que nos permiten las dimensiones del periódico, irémos agregando una serie de artículos referentes á [illegible], que ya tenemos en cartera, y cuyo mérito podrá ser apreciado por nuestros lectores.

No dudamos que el público, haciéndose cargo de los obstáculos que hemos tenido que vencer para que LA RAMBLA saliese á luz, recibirá con aceptacion nuestro periódico, única recompensa á nuestro buen deseo.

Concluiremos enviando á nuestros colegas de Barcelona en particular y á los de España en general, el mas afectuoso de los saludos.

La Redaccion.

JULIAN CAVARRE

Abans Gayarre [illegible] de diferents maneres, però el predominant era [illegible] del [illegible] Pedro [illegible] del tiempo, per [illegible] nuestros [illegible] de la biografía de nuestros artistas, cada uno, más ó menos valen y cada [illegible] consagrado un artículo á su [illegible], como es consiguiente, se hallan [illegible] establecerse; á impulsos del aire modifican de las maneras humanas sus tratados y tarradas por [illegible] quier punto con las primeras [illegible] [illegible] los primeros anglaises: se hace necesario después el traje decente para presentarse en sociedad, el viaje á la capital para [illegible] su conservatorio, á para dar su concierto, á para darse á conocer á Milan, que es amigo de un individuo de su [illegible], ó lo es de un [illegible], ó de un empresario ó de un periódico, el conocer algunos grandes artistas, quienes le han hecho con grandes bombos, [illegible] el [illegible] conjunto de maestro y artistas, [illegible] que dijo el poeta, no [illegible] la sacra [illegible] vista del artista principiante, y el puede resultar realista, si no, en torno gira indiferente al mundo y gira en torno indiferente al cielo.... ¡Oh, mi pobre [illegible] no ser!

Pero cuando el artista se tiene; cuando con tenor tiene una voz hermosísima sobre toda ponderacion; cuando puede vanagarse de toda la [illegible] de miserables y verdinas que quieren alejarla el paso, cantando resalientemente, enseñando al mundo la [illegible] riqueza de su garganta, la intrincion de su [illegible] de laringe perfecta, entonces mal, no se encontrará seguramente en el caso del poeta, por ejemplo, que no hace [illegible] ingeniarse á la faz del mundo otra cosa que *llorar*. Así y todo, no deja de pasar al joven lucir su dinero.—como la prueba tenemos [illegible] larguísima serie de posibilidades. Se vera en el caso de formar primero parte de una sociedad orfeónica de la capital de provincia, luego, si se halla de paso por aquella alguna sociedad, —un Eolova,—y lo oye, y queda prendado de su voz, y le invita á que haga oposiciones á una plaza de alumno del Conservatorio de la corte, cátedra concedida por unanimidad, estudiando en ella con provecho y aplicacion grandes, y con la ayuda de una pensioncita, ya se puede ir tirando, ya se puede lucir por la existencia, ya puede vislumbrar en el horizonte de su carrera un porvenir de vida y de gloria inmarcesibles.

Pero pueden volver á suceder.—Y en grande escala,—otra vez las ridículas de la realidad; pues reformarse el Conservatorio y ser eliminado el alumno que tanto se distinguió por su aplicacion y calidades, puede este verse en la absoluta necesidad de cantar de tercera en una compañía de tarrada para los teatros de provincias. ¡Cuesta poder. Dios mio, las dada á todo, y cuánta flaqueza, cuán poca resistencia al huracán! Que sistema de debilidades somos constituyen en naturaleza, y entre qué fuerzas, choques y tiranías terribles se halla colocado! El tener fantasticos, el que hay pocas una piedra filosofal que hace brotar torrentes de oro, encontrarse un día, varios quinta, sin el mantenimiento indispensable, sin el abrigo necesario!... Porque todo lo que más arriba he dicho le ha sucedido á Gayarre, y él se ha sentido del orfeon, el alumno del Conservatorio y el cantante de tercera.—Pues no parece el mismo, dirán sus amigos de aquellos tiempos,—si entonces los tenia.

D. Casimiro García, gran amigo de Gayarre, segun si en Pamplona, á donde se habia trasladado desconsolado cantante,—se sentó, tenió en el Principal,—dos conciertos que le proporcionaron medios de estudiarse el duque, siempre la manía, de ir á Italia, la nacion redentora de tantos artistas. Debutó al poco tiempo en Verona con *Elisir d'amore*, simpatizando tan cálla que la salon ya entre la concurrencia más brillante de los teatros. Luego cantó en el Carcano de Milan, y vio aumentarse en [illegible] ¿Para qué citar ahora sus posteriores triunfos en el Apolo de Roma, en el Comunal de Bolonia, en Petersburgo, en Moscou, en Viena, en la Scala de Milan, en Covent-Garden, en Nueva-York, en Buenos-Aires, en Montevideo, en Rio-Janeiro, en Lisboa, en Madrid, en Barcelona, en todas partes donde ha cantado, donde ha sido aplaudido, donde ha sido coronado?

Tamany: 43'5 × 32. — Any 1884. —
Impremta de Cristòfol Miró.

NUM. 1 BARCELONA 3 D'ABRIL DE 1902 ANY I

EL RECTOR DE VALLFOGONA

SETMANARI SATÍRICH ILUSTRAT

SORTIRA CADA DIJOUS

10 Céntims PER TOT ARREU

Redacció y Administració. Balmes, 11, Imprempta

Tamany: 27 × 18. — Any 1902. —
Impremta d'«El Rector de Vallfogona».

APAREGUTS A CATALUNYA DE CENT ANYS ENÇA

gazeta en Gerona que compendra los actes del govern y los de la administració publica, se insertaran tambe las noticias politicas.—Art. 2. La gazeta de Gerona eixirà los diumenges y dijous de cada setmana.—Esta gazeta se declara oficial en quant als actes del Govern y de la administració publica.—Art. 3. Las municipalitats de la Intendència de Gerona seran obligadas a abonarse a esta gazeta y a assegurarne la publicació en las suas comunas. Lo preu del abono sels bonificarà en lo compte de gastos.—Se rebran abonos de particulars, estos abonos seran per trimestres y pagats a la abansa.—Art. 4. La gazeta de Gerona estarà a la inspeccio del Cavaller intendent del corregiment.—Lo Cavaller Intendent general esta encarregat de la execucio del present decret.—Gerona, 25 Des 1811.–De Caen".

A partir del número 10, corresponent al dia 2 de febrer del mateix any 1812, ja veiem a la "Gazette" substituïda la columna en català, per una altra en castellà; subsisteix l'escrita en francès. També en publiquem una reproducció. Els tamanys són els mateixos, només les columnes són un xic més amples, i els marges, és clar, un xic més reduïts.

UAB Hemeroteca General

No consta peu d'impremta. Tampoc no consten preus de venda i subscrip

La Rambla.—Tamany de 43'5 × 32, periòdic setmanal aparegut per primera vegada a Barcelona, el dia 16 de novembre de 1884. Consta de quatre pàgines. Es illustrat. Un dels seus principals fins és "dar a conocer los retratos y biografías de todas las eminencias contemporàneas, escogiendo principalmente aquellas que, si bien de famoso nombre, son empero poco conocidos sus datos biogràficos y a la vez sus facciones". Duu secció bastant nodrida de teatres. Publica una "quincena madrileña" i altres correspondències de diverses ciutats, d'ací i de l'estranger. Publica secció titulada "ecos". Preus: un trimestre a Barcelona, 1 pesseta; per tot Espanya, 2 pessetes; estranger i ultramar, 5 pessetes; número solt, 5 cèntims. Impremta de Cristòfol Miró, Barbarà, núm. 26.

El Rector de Vallfogona.—Tamany de 27 × 18. Periòdic literari, artístic i satíric aparegut a Barcelona per primera vegada el dia 3 d'abril de 1902. Setmanari, sortia els dijous. En fou fundador i n'era director Cosme Vidal. Consta de 16 pàgines, amb gravats i caricatures i dibuixos. Publicava una secció de *versos clàssics,* del Rector de Vallfogona. Els seus redactors o collaboradors més assidus eren: Josep Aladern (Cosme Vidal), Salvador Bonavia, Plàcid Vidal, Lluís Millà, Manuel Marinello, Eudald Sala, Salvador Borrut i Soler, Alfons Maseras, Ramon Suriñach i Senties, Apelles Mestres. Preus: Ací: un trimestre, 1'50 pessetes; un any 5 pessetes; fora de Catalunya, un any 6 pessetes. Veiem l'últim número, el 9 corresponent al 28 de maig de 1902. Impremta d'"El Rector de Vallfogona", c. de Balmes, 11. (Collecció de Nicasi Perayre).

ASPIRACIÓ

Mercès, mon Déu, perquè em vàreu donâ
aquesta vista, tan oberta i clara,
penjada a les finestres de ma cara,
que donen tant de goig i benestâ.

Veig coses tan formoses en mirâ,
i sento que la vida m'és tan cara,
que penso ja en la Mort, la massa avara,
per a cobrâ en lo dia de demà.

Quan tancareu, per sempre, mes parpelles
i no veuré les flors ni les poncelles,
ni les postes de sol a la Tardor,

feu que vegi les altres meravelles
que es fan en més enllà de les estrelles,
i vegi vostra eterna resplendor.

3 maig 1926, Sant Gervasi.

* * *

EL CAPTAIRE

En la polsosa i ampla carrerada
jo vaig trobâ un vellet espellifat
de roba, al pes dels anys tot encorbat,
que em va estendre la mà tota arrugada.

Una almoina aleshores li he donada,
i, després que ell m'hagué remerciat
l'acció que per ell havia obrat,
molt humil i prudent li preguntava:

—Com és que, essent tan vell que aneu pel món,
l'alegria i la pau us nimba el front,
com si fóssiu un àngel benaurat?

I alçant sos ulls d'en terra, prest respon:
—Es que, quan nit arriba i prenc el son,
em dóna us bes la Santa Caritat.

7 maig 1926.

* * *

«CAN TORRELLA»

A l'amic En Josep Blanc

Oh, la vella masia catalana!
Els pins et donen guarda, al teu redós,
d'espígol i ginesta tens olós,
i Sant Llorenç sa boira t'encomana.

BMB Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General

Tens llar pairal, i sota la campana,
en éssê hivern, temps fred i borrascós,
s'abranda el tronc de pi regalimós
que aroma i son escalf ens encomana.

I quan el sant diumenge és arribat,
ve l'Amo de la Casa, tot voltat
dels fills, mullê i servents de la masia;

obre la porta d'un recer sagrat,
on tot es troba en ordre i dignitat,
per celebrar la Missa i fê obra pia.

JOAN BERTRAN

1 maig 1926, Matadepera.

llibres & lletres

IMPROMPTUS I QUADRETS, *per Francesc de B. Salesas, Lleyda*, 1926.

El canonge magistral de Lleyda és un "gourmet" de les belles lletres; una prova n'és aquest recull de proses que ha arribat a les nostres mans, i que ens donen la impressió de coses viscudes, sentimentals, esplais del cor, un ramell de flors que s'han esbadiat en el conreu solitari de l'autor, el qual ¡com deu viure a pler en les frondositats lleydatanes i sota el monument test i vigilant, multisecular del campanar famós!

EL TRIBUNAL DEL LLIGALLO DE MORELLA, *per Ferran Valls i Taberner, Morella*, 1926.

Ferran Valls i Taberner, l'erudit historiador, exiliat i tot, no para de treballar, no para de construir. Les seves hores forçosament "vagatives', les omple amb l'estudi. Els homes de tremp són així. Ell aprofita la seva estada—estada de "bandejat"—a Morella, per traure'n un suc com un bàlsam que posi oli i alleugeri la ferida. Quin goig fa de veure un llibre així, petit, ben presentat, pesant de dades, i que així es tanca: "Aquesta estampació fou feta a Morella, la diada de Sant Jordi de l'any 1926. Laus Deo".

Heus ací quina bella manera de celebrar la diada.

MEMORIES PATXOT. *Veredicte del tercer concurs*, 1924.

Han estat presentats al concurs del premi a) els següents treballs:

a) Estudi fisiogràfic de Catalunya, per J. Marcet Riba.

b) Estudi fisiogràfic de l'alt Cardoner i la Vall de la Vansa, per Salvador Filella.

c) Estudi fisiogràfic del Pireneu Català, per Mr. H. Gaussen.

d) Síntesi fisiogràfica de la Comarca d'Olot i de l'Empordà. Seguit d'una nova classificació del Quaternari a Catalunya, per M. M. Chevalier.

La memòria de M. M. Chevalier fou retirada darrerament del concurs pel seu autor.

El premi no s'adjudica.

Però com que les memòries esmentades representen verament esforços lloables que cal apreciar, i s'hi contenen nombrosos elements fisiogràfics aprofitables, En Rafel Patxot i Jubert ofereix, en correspondència, les següents compensacions:

Dues mil pessetes al treball del senyor Marcet.

Dues mil pessetes a la memòria de Mr. H. Gaussen.

Cinc centes pessetes al treball del senyor Filella.

Barcelona, 8 de maig de 1926. — Dr. Eduard Fontseré, Dr. Ramon Jardí, R. Patxot i Jubert.

Cinquè Concurs 1926. *Internacional.*

Premi: 5.000 pessetes

Es convocat el dia 8 de maig de 1926, amb el tema: "Metereologia de la Mediterrània Occidental i més especialment de la costa catalana".

La convocatòria admet a concurs,

UAB Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General

ultra el català, totes les llengües llatines i també la llengua anglesa.

El veredicte es publicarà el dia 8 de maig de 1928.

Els treballs s'hauran de presentar, signats per l'autor, al carrer de la Cucurulla, 1 i 3, abans de les vuit del vespre del dia 31 de desembre de 1927.

DICCIONARI PAL-LAS, *per Emili Vallès. Barcelona,* 1926.

Ha començat la publicació d'aquest diccionari català-castellà-francès, sota la direcció d'Emili Vallès. N'ha estat donat el primer fascicle, de 32 pàgines. Saludem amb la més viva alegria l'aparició d'una publicació d'aquesta mena, i creiem que la seva adquisició tindrà un gran abast per la innegable utilitat que ha de prestar. El novell diccionari és fet amb totes les exigències que dins el gènere es poden desitjar. L'arreplega i catalogació, diríem, de mots és escrupolosa i nodrida. Es, en fi, una empresa editorial a la qual no es pot regatejar el concurs. Benvingut sigui el novell diccionari!

EL PASSAT, CENDRA, *per J. Navarro Costabella ("Biblioteca Nova"), Barcelona,* 1926.

Ja en porta uns quants aquesta "Biblioteca Nova" que amb notable empenta donen a llum les "edicions Ràfols". Pels autors que fins ara ens ha ofert, es pot dir una biblioteca selecta, sobresortint entre les moltes que es publiquen.

El llibre de Navarro i Costabella és un llibre que tot seguit us diu quelcom. L'autor lluita encara, no ha trobat, potser, la seva "manera" definitiva, i tot lluitant ens deixa veure el seu temperament d'escriptor, que és allò que els castellans dirien "recio"; és de l'escola forta, dels qui s'abelleixen dels problemes que fan trepidar. Aquests problemes són resolts d'una manera o d'una altra, més ben reeixides llurs solucions o no tan ben reeixides, però sempre amb carnadura. Navarro i Costabella té fusta, té carnadura. Amb goig veiem el seu treball i la seva contínua ascensió.

VIDES PARAL-LELES: PLUTARC (*vol. XVIII de la Fundació Bernat Metge*), *text establert i traducció feta per Carles Riba, Barcelona,* 1926.

Fem donar un altre tomb a la campana, que ha sortit un altre volum (el XVIII^{è}) de la Fundació Bernat Metge. No ens podem queixar de la florida d'aquesta primavera, que és de les grans que hi hagi hagut. Heus aquí un altra part d'aquest famosíssim autor grec: Plutarc incorporada ara al nostre casal, per gràcia del culte hellenista Carles Riba. La traducció és fidel i clara, amb la qual cosa el text se'ns fa avinent i ens podem complaure en la seva lectura, que no cal dir recomanable.

SEVERAL.

—Chesterton fou obsequiat pel P. E. N. Club de Barcelona amb un dinar al Ritz. El gran escriptor anglès pronuncià, en l'acte, un parlament ple d'esperit i d'"houmour".

—El dia 2 foren celebrats els Jocs Florals de Tolosa.

—Manuel de Montoliu ha començat la seva collaboració a "La Prensa", diari de Buenos Aires.

—"Nosotros", revista de Buenos Aires publica un article de Joan Estelrich sobre Joan Maragall, home representatiu.

—La premsa bonaerense arribada aquests dies a Barcelona s'ocupa elogiosament d'Antoni de P. Aleu, el nostre estimat compatrici, de tants anys resident a la capital de l'Argentina, on fundà "L'Aureneta".

(Segueix a la pàgina 15)

I en quanta terra el Ganges
Rega i bat el mar vermell,
La que l'equinocci abrasa,
La que refresca el llaveig.
Desfent la cruel tirania
De l'enemic de la creu,
Ha enarbolat victoriosos
Els estandarts de la fe.
El qui de negra librea
Manà que es vestís sa gent;
Que així com és foc Ignasi,
Amb tals carbons es manté.
On les amoroses flames
La gran foguera han encès
Que a tants heretges abrasa,
I a tants defensa del fret.
Les saboroses viandes
Amb què els enteniments
Més delicats es regalen
Així es couen els demés.
Com no es vulgar ni ordinari,
No es conten ociosament
Entorn d'aquest foc rondalles
Sinó matèries de pes.
Amb tot que la flama seva
Escalfa amorosament,
Té de sol pujant efectes,
Com per l'obra es coneix.
Demana-ho al gran Toleto,
Que havent-se acostat amb ell,
Tant vermell com una grana
Tota sa vida estigué.
I als dos tremendos cometes,
De Belarmino i Coster,
Que en l'horitzó d'Alemanya
Són dels heretges portent.
D'aquestes flames s'elevaren,
I de son color han pres,
L'un d'ells raigs lluminosos,
L'altre el color ardent.
Tots els demés que tragueren
D'aquestes flames excellents
Els seus elevats esperits,
Tocats d'ardors diferents.
Foren de virtut i lletres
Suaus perfums i pevets,
Que sobre el foc d'Ignasi
Ses altes proves han fet.

Oh! quàntes peces de bronze
Amb què el crudel Llucifer,
Contra l'Església encarades,
Derrocar-la pretengué.
En aquest foc derritides,
Tan mudades les veiem,
Que serveixen de campanes,
I ja l'illustren ses veus.
A quants sa flama divina
Dels contraris elements
Deslliura, i tota apurada
A ses flames traspongué?
Restaren així les cendres,
Que estan davall el segell
D'aquell marbre que les guarda,
I són de tants mals, remei.
D'entre eixes cendres precioses
Com a fènix renasqué
Un devotíssim Laines,
I un arrebatat Xavier.
D'aquell que l'elm de plata
Deixà i el timbre excellent,
Per el barret de contrai
Amb què Ignasi cobrí els seus.
Que contra la humana pompa
Estima tan gran en féu,
Com de les sacres tiares
Els dos papes sos parents.
I altres molts de qui la fama
Celebrarà eternament
La sobirana virtut
I el profund saber.
Els que a l'India remota
Li donaren molta més
Riquesa de ses grans venes,
Que ella cria en sos miners.
Escampen la sang famosa
Que ja és estada el reg
Amb què catòliques plantes
Aquell país produeix.
I als que amb esperit profund
I amb llengua dolça eloqüent
Han renovat la memòria
D'aquells sants pares primers.
I els que amb doctes volums
I amb viva i divina veu,
Han guanyat entre els més docte
Lloc tan honrós y eminent.

UAB Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General

Fent en servei de Minerva
De vigilància l'extrem,
Que a tot el món aprofita,
I a mi tot sol desconvé.
I perquè, o bella ninfa,
Entengueu aquest secret,
Sapigueu que sóc Morfeo
Dels somnis el president.
I que amb tot que per la terra,
Es tan ample el meu poder,
Que no hi ha cosa mortal
Que no és subjecte a mes lleis.
Sobre tots als fills d'Ignasi
Els més rebelds conec,
Que ocupats en ses estudis
Ningú apenes m'obeeix.
Què molt si del seu patró
La flama divina ardent,
Al cras licor de Letheo
Que jo els ministro absumeix?
Ni penseu, ninfa graciosa,
Que d'aquesta cosa m'ofenc;
Ans per ser fills de tal pare
Els respecto i els vener.
No us maravelleu que faci
Tant gran estima d'aquells,
Que entre les deitats s'assenten,
Com s'ha de veure molt prest.
I del que per tots els segles
Conservarà eternament
El gran nom que correspon
Amb els seus heroics fets.
Aquests si voleu oir-los
Celebrats divinament,
Partiu al destinat lloc
On vos vonvida el cartell.
Allí en la noble ciutat,
Tan belicosa, que venç
Amb un estol de ses mosques
Tot un exèrcit francès.
Junt a les ares sagrades
Del valerós cavaller,
Que sols amb capa i espasa
Gosà escomètrer a Déu.
Fundació dels Agullanes,
Que son nom guardarà més,
Que no l'agulla de Roma
Al de Cèsar mantingué.
Serà la cèlebre junta
De les ninfes; ademés
De tot el cor de les Muses,
Que en primer lloc hi ha de ser.
Allí en sa clara presència
Totes les coses veureu,
Que entre les sombres obscures
D'aquest somni us represent'.
I puix les de les muntanyes
Amb tanta pressa creixent
Van, perquè Febo s'aparta,
I ara la meva feina vé:
Perdoneu-me, ninfa mia,
Perquè ja no se'm permet
Que am vos un punt em detinga.
I amb això desapareix.
Despertas' espaordida
La ninfa; i com no veu res,
Féu-se perquè era cristiana
Mitja dotzena de cieus.
I amb el que somiat havia
Va gran coratge prenent,
Perquè a vegades els somnis
Són prenuncis de gran bé.
I deixant les blanques cabres
En blanc per a tot un mes;
Si no les pren a son càrrec
Un pastor que li vol bé.
De partir-se determina,
I d'aanr en seguiment
Del goig que el gran Morfeo
En somnis li prometé.
No fa prevenir carroça,
Ni que Morato i Amet
La cadira amb vidrieres
Porten allí diligents.
Això té bo la pobresa,
Que si algun camí vol fer,
No l'hi estorba del gasto
El terrible contrapès.
Posant el rebel i flauta
En un petit sarronet
(Que en ell solament s'enclouen
Els seus baguls i rebosters).
Cerca un camí desusat,
I lo camí reial no pren;
Que és vergonyosa, i recela
La matraca dels garbers.

UAB Biblioteca de Documentació i Hemeroteca General

—Ha sortit el número 10 de la notable "Revista dels llibres" dedicada a l'Ateneu Barcelonès.

—Han sortit quatre quaderns més de "La Rondalla Catalana", que publica l'Aureli Campmany.

—Ha començat a publicar-se a Barcelona "Diario de Cataluña" afecte a l'actual situació.

—S'anuncia la pròxima sortida del primer volum de la col·lecció "Prosa i vers", que el constituirà un llibre de Tomàs Garcés, que es dirà "Paisatges i lectures", amb un pròleg de Carles Soldevila i boixos de l'Obiols. Administració a la Llibreria Catalònia.

—Ha sortit el primer quadern del diccionari català-castellà-francès. d'Emili Vallès (editorial Pal-las, Barcelona).

—S'anuncia la publicació a l'anglès del darrer llibre de Josep M. Junoy: "El gris i el cadmi", sota el títol: "Gray and yelow"; la traducció serà de Wliliam A. Bodfish.

AQUEST NÚMERO
HA PASSAT PER LA CENSURA

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

PATENTS I MARQUES
A. Pasqual.—C. de Cent, 304, pral.

Instal·lacions elèctriques
F. Bonet.—València, 188

Llibres, els millors
Editorial Políglota.—Petritxol, 8

Installacions elèctriques, aigua i gas
Rafel Sala.—Corts Catalanes, 451.

Pelleteria
Le Renard.—Corts Catalanes, 614.

Material escolar i científic
(Suc. Esteva Marata). R. Univer., 7

Ceràmica i Rajoles
Casimir Vicens.—Tallers, 72.

Ribas i Ferrer. B. Regina
Novelles escollides.—Muntaner, 65

Mantons Manila i Mantellines
C. Font.—Call, 1.

Llaneria i Sederia
Casa Puig.—Call, 9.

Camiseria.—Boqueria, 36 i 38
Rodriguez & Ferrer

Articles Fotogràfics i Ràdio
Pérez i Sàbat.—Fontanella, 18.

Art. Fotogràfics i treb. de Laboratori
E. Picazo.—Jovellanos, 4.

Articles fotogràfics i ràdio
V. Caldés Arús.—Salmerón, 140.

Articles Viatge i Pell
La Mundial.—Salmerón, 153.

Antiguitats d'Art
Carrer del Call, 28, pral.

R. Abelló.—Ronda S. Antoni, 48.
Làmpares menjador, des de 10'90

Cristalleria i Alumini
Casa Acar.—Ronda S. Antonio, 60.

Taller d'OPTICA, J. Puigoriol.
Carrer Muntaner, 56

Vulcanització de Neumàtics
A. Hernàndez.—Rosselló, 199.

Fàbrica de Làmpares Elèctriques
Alfonso Mañes.-Villarroel, 173 bis

GANIVETERIA ROCA
Plaça del Pi, núm. 3

CAMISERIA del "Liceo"
Joan Vallvé.—Sant Pau, 3.

Pianos, harmòniums: venda i afinació.—Planeta, 41—L. Camps Arnau.

Sastreria Econòmica.—P. Padró, 14
Trajos a plassos i al comptat

Acadèmia Tall i Confecció per a senyoretes.—Diputació, 222, pral. 1.ª

Electricitat. - Làmpares. - Motors
Menéndez Pelayo, 103 (G.)

Sastreria Guilemany, vestits i formes tots preus. P. Sol, 8, t. 1451-G

IMP. ALTÉS

Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General

SALA PARÉS

Establiments MARAGALL

Petritxol, 3 i 5 - BARCELONA

MOBLES FRADERA

Fradera i Ribas, s. en c.

Fabricació pròpia

Vendes a termes.
Condicions especials pel pagament immediat.

Exposició, Despatx i Tallers:

Calabria, 94 - Tel. 968-H

BARCELONA

RAMON SUNYER

JOIER

Corts Catalanes, n.° 643

Teléfon 813-S. P. - BARCELONA

IGNASI FOLCH I TORRES

Una dona

Novel·la contemporània

A TOTES LES LLIBRERIES

Preu: 3'50 ptes.

FOTOGRAVATS

TRICROMIAS-AUTOTIPIAS

CALÇATS

ALFONS RASPALL

Es serveix bé, bo i a bon preu

Portaferrissa, 13

BARCELONA

LLÀTZER DE TORMES el clàssic de l'humor demaneu-lo a totes les llibreries 2 Pessetes

Rellotgeria "El Marino"

EL MILLOR RELLOTGE SUIS DE PRECISIÓ. Garantit per 10 anys i únic que durant els cinc primers s'adoba de franc en tota mena de espatllament.

Alpina

PER ENCARREGS: JAUME ROCA, Ordre, 136, Sant Andreu.— JOSEP TORRUELLA, Pipollés, 73, St. Martí. MERCERIA «Bell Capricii», Carmel, 50, Les Corts.

CENTRAL I TALLER D'ADOBS:

Jaume Fonollosa, Canvis Vells, 8.

Bisuteria fina. - BARCELONA

Si els seus ulls es cansen pot evitar-ho consultant l'òptic professional

J. Ruiz Urrea

Ronda Sant Antoni, 61

No confongui el número. - Entrada per l'escala.

FÁBRICA DE LLONGANISSES

El millor de la nostra terra

TELEFONS

A Seu d'Urgell, n.° 125

A Barcelona, n.° 2023

A Sitges, n.° 1383

Demaneu a tot arreu la marca

ELS PIRINEUS

Quingles i Escaler

CASTELLCIUTAT

(Seu d'Urgell)

UAB Universitat Autònoma de Barcelona Hemeroteca General